

∴ W sprawie stosunku do zjawisk towarzyszących duchowemu ożywieniu

Członkowie Naczelnej Rady Kościoła Zielonoświątkowego w Polsce na swym nadzwyczajnym posiedzeniu, w którym uczestniczyło kilku pastorów spoza Rady, w dniu 20 czerwca 1995 r. w wyniku braterskiej rozmowy i modlitwy uzgodnili swe stanowisko wobec zjawisk towarzyszących duchowemu ożywieniu, jakie ostatnio zauważane jest w świecie oraz w naszym kraju. Stwierdzono, co następuje:

- Płomienny duch i żywa wiara - to naturalny stan członka każdego zboru Kościoła Zielonoświątkowego.
- Ożywienie duchowe, jakie ostatnio zauważa się w naszych zborach, uznaje się za wynik działania Ducha Świętego, co nie oznacza aprobowania wszystkich zachowań powodowanych przez czynnik ludzki.
- Ze względu na mocno emocjonalny, psychiczny charakter zjawisk, jakie towarzyszą duchowemu ożywieniu, konieczne jest szczególne zwrócenie uwagi na zdrowe nauczanie biblijnych doktryn.
- Zachęcamy do unikania krytykanckiego podejścia i zwalczania zwolenników tego rodzaju przeżyć.
- Szanujemy suwerenność Ducha Świętego, co nie zwalnia nas jednak z obowiązku trzeźwości i właściwej oceny zjawisk.
- Na duszpasterzach spoczywa obowiązek wobec Pana Kościoła odróżniania falsyfikatu od prawdy i uświadamiania tego wiernym.
- Bóg jest suwerenny w swym działaniu i oryginalny, gdy chodzi o znaki i cuda, ale jedynie tylko po Bożych znakach następuje trwały duchowy rozwój i pojawia się właściwy owoc w życiu jednostek i społeczności.
- Miernikiem prawdziwości przeżyć jest pogłębiająca się duchowa więź z Jezusem, umiłowanie Słowa Bożego, lojalność wobec braci i siostr w wierze oraz przełożonych w Kościele.
- Zwraca się uwagę na konieczność liczenia się z kulturą naszego społeczeństwa oraz tym, jak nasze zachowania są postrzegane przez innych.
- Pastorzy winni strzec powagi Kościoła i nabożeństw w myśl apostoelskiego zalecenia: "A wszystko niech się odbywa godnie i w porządku" (1Kor 14,40).